

La bogeria del rei Artur

Francesc Rotger

És increïble el que sabem de la història anglesa, i això a causa sobretot a dues coses: les tragèdies de Shakespeare i el cinema. Sir William, com és ben sabut, va dedicar als sobirans d'Anglaterra bona part de la seva dramàtica: *El rei Joan*, les dues parts d'*Enric IV*, *Enric V*, les tres parts d'*Enric VI*, *Ricard III* i així successivament. El cinema també ha dit la seva: no tan sols per la mateixa filmografia britànica, que Déu ni do, sinó també perquè els americans, una mica acomplexats per la seva curta trajectòria de poc més de dos segles, s'han inspirat repetides vegades en el passat dels seus avantpassats. Sir William mai no va dedicar cap obra seva a tres reis anglesos que ens visiten aquesta temporada. Però el cinema sí: el llegendari Artur, Eduard I i Jordi III apareixen, respectivament a *El primer cavaller*, *Braveheart* i *La locura del rei Jorge*.

El primer cavaller és un retorn a Camelot que, si s'ha de dir la veritat, no ha despertat passions en la crítica: era difícil dir res de nou quan ja existien *Excalibur* o el musical *Camelot*, encara que, això sí, en Sean Connery sembla que ha nascut per fer de rei. *Braveheart* es troba a la mateixa ona de recuperació d'aventures cavalleresques: Mel Gibson, ara director a més d'actor, li va agafar gust amb el *Hamlet* de Zeffirelli (per favor, que el pròxim el faci en Kenneth Branagh que ja toca) i ara és William Wallace. Però Wallace mai va arribar a ser rei d'Escòcia perquè el mataren abans i el rei que surt, Eduard I, és el dolent de la pel·lícula.

Pel que fa a Jordi III, d'aquest sí que en Shakespeare no hagués pogut contar la seva història perquè regnà dos-cents anys després. Qui sí va escriure una obra de teatre va ser n'Alan Bennet, i de fet la pel·lícula de Nicholas Hytner és l'adaptació d'aquesta peça. El protagonista, Nigel Hawthorne, fou també l'interpret en els escenaris al llarg de tres temporades a An-

glaterra més una gira per altres països europeus i els Estats Units. Així no ha d'estranyar a ningú que la seva feina sigui impressionant. Malhauradament (o per sort: ves a saber), cap autor teatral del passat es va dedicar a

escriure peces sobre les vides i miracles dels reis espanyols, de la Corona d'Aragó o de Mallorca, si deixam de banda intents esporàdics com *La campana de la Almudaina*. Tampoc el cinema espanyol s'ha interessat massa pel nostre passat, a no ser els bodris patriòtico-folklòrics del franquisme. I és una llàstima, perquè seria una manera ben entretinguda de conèixer la història més propera.

FOTOGAMA DE LA LOCURA DEL REY JORGE

FOTOGAMA DE EL PRIMER CABALLERO